

La suspensió dels Concursos de bestiar

ARA, a la tardor, quan el bestiar baixa de peïxer, o bé quan el ramader per passar l'hivern ha comptat el bestiar que podia mantenir, segons la disponibilitat de farratges, era l'estació que tothom demanava per a la celebració de Concursos.

Solament d'octubre a desembre hi havia anunciats tretze Concursos. I ha sigut en començar la sèrie, que la Mancomunitat, pels obstacles que el govern de Madrid ha posat, s'ha vist obligada a suspendre'ls.

Exposarem de primer els fets i veurem després les causes d'aquesta suspensió.

ELS FETS

D'ençà que la Mancomunitat fa Concursos hi havia hagut amb motiu del Concurs de Vich, fa un any i mig, un petit destorb al qual els Serveis de Ramaderia no volgueren donar importància, i que consistia en un ajornament forçat del dit Concurs.

Tal com se suposava de què el fet no es repetiria, així succeí, i els Concursos anaren transcorreguent amb pau fins arribar a la sèrie d'atacs sistemàtics de l'Inspector provincial d'Higiene i Sanitat pecuària de Tarragona.

A Tortosa, per Sant Pere, s'havien de celebrar enguany dos Concursos, un per a l'espècie cavallina i un altre l'endemà per al bestiar porquí. D'aquests Concursos com marca el Reglament per a l'aplicació de la Llei d'Epizooties, s'havia posat la celebració en coneixement del Govern civil de la província, un mes abans de la data en que s'havien de realitzar.

A la vigília del Concurs, en el Hotel Siboni, l'Inspector provincial de Tarragona es vegé amb els membres que formaven el Jurat, als quals comunicà que al poble d'Alfara, a uns deu quilòmetres de Tortosa, havia aparegut la glossopeda en una corralina de porcells, i que en vista d'aquesta malaltia havia pensat que s'havien de suspendre els dos Concursos anunciats per l'endemà i l'endemà passat.

El Jurat manifestà a l'Inspector provincial pecuari que era improcedent la manera de considerar la qüestió. En primer lloc, la glossopeda per a res afecta a l'espècie cavallina; en quant al Concurs porquí, impedit la sortida de porcs de la zona declarada infecta, és a dir, del poble d'Alfara, la policia sanitària quedava degudament atesa.

El raonament del Jurat influí molt poc en l'ànim de l'Inspector, de tal manera, que els membres que composaven el Jurat tingueren la impressió de que l'Inspector en arribar a Tortosa faria alguna etzagaiada.

Durant tota la tarda de la vigília del primer Concurs, els ramaders i altra gent no feien més que preguntar si els Concursos es realitzarien o no; si era cert que l'Inspector els havia suspès.

Per aquestes preguntes es veia que l'Inspector, abans de comunicar lo transcrit al Jurat, en devia haver fet part a molta gent, la qual nova, no solament fou divulgada a la ciutat de Tortosa, sinó també per la comarca, puix que en ambdós Concursos la concurrència fou migrada, cosa

que no sol passar, en repetir un Concurs, i el cavallí era el segon a la comarca.

El Jurat, no havent rebut cap ordre de suspensió dels Concursos, els realitzà. En el Concurs porquí, és d'anotar que la guàrdia civil, parada en les principals vies que condueixen a Tortosa, impedia l'accés al Concurs de reproductors porquins.

L'anunci oficial de la glossopeda a Alfara sortí el dia 4 de juliol, és a dir, sis dies després de la celebració del primer Concurs.

Pel 27 d'agost estava anunciat un Concurs llaner a Santa Coloma de Queralt. Dies abans es rep una comunicació del Govern civil de Tarragona, dient que, no havent-se complert l'article 119 del Reglament d'Epizooties es *desautoritzava* el Concurs. El Concurs, doncs, era desautoritzat, no prohibit. La desautorització, a la vigília del Concurs sigui comunicada a l'Alcalde de Sta. Coloma, i aquest marxà ràpidament a Tarragona, i, a la tornada, digué al Jurat que no hi havia cap inconvenient en celebrar el Concurs. El Concurs es celebrà.

Particularment, es sabia que el Governador de Lleyda havia prohibit la celebració del Concurs de la Seu d'Urgell, però a la Mancomunitat no s'havia rebut cap notícia oficial.

A l'hora de començar el Concurs, la guàrdia civil obligà als ramaders a traure el bestiar del lloc on devia celebrar-se el Concurs. D'aquest acte violent se'n pogueren treure algunes fotografies, i dic algunes, perquè la guàrdia civil impedí al fotògraf que continués operant.

La Mancomunitat veient que els Concursos de bestiar eren perseguits sistemàticament, acordà suspendre'ls.

Veu's aquí, doncs, exposats els fets. Cal veure, ara, conèixer

LES CAUSES

Per la relació dels fets s'acaba de veure una marxa agressiva creixent contra els Concursos. De primer, pel Concurs de Vich, un prec d'ajornament; després, a Tortosa, amenaça de suspensió amb prèvia propaganda per a evitar concurrència i mobilització de la guàrdia civil impedit que menessin bestiar al Concurs; a Santa Coloma, desautorització; i a la Seu d'Urgell, amb la màxima desconsideració per l'entitat organitzadora, el govern es comporta com si es trobés davant d'un acte facciós.

Si tot això no és un pla sistemàtic d'atac, ho sembla.

Però vegem les raons allegades. Per l'ajornament del Concurs de Vich, aparició de glossopeda a Sant Hipòlit de Voltegrà, la qual glossopeda si fou prou per a ajornar el Concurs, no ho fou perquè es deixés de fer el Mercat del Ram, que a Vich és la fira més important.

A Tortosa, el motiu és la glossopeda d'Alfara, malaltia que no té res que veure amb l'espècie cavallina. Les mides sanitàries havent-se d'aplicar únicament pel bestiar comprès en les zones declarades infectes o sospitoses, aquestes mides no resen pel territori de fora de les dites zones. La ciutat de Tortosa, no havent estat compresa en les zones perilloses, no hi havia motiu d'aplicació de cap de les mides sanitàries que regeixen per les zones infectes i sospitoses.

Per consegüent, els Concursos es podien celebrar no havent-hi res que ho impidís.

Pel Concurs de Santa Coloma el cas és distint. L'Inspector no havent trobat cap cas de glossopeda, *descobreix* en el Reglament l'article 119. Descobreix aquest article perquè considerant a dit funcionari sempre atent a l'exacte compliment del deure, en els Concursos de 1920 de Tortosa i 1921 de Santa Coloma no s'havia adonat de l'existència de l'article 119, puix que de considerar-ho així, no hauria complert la seva obligació cosa inadmissible.

Aquest article 119 diu que ell, l'*Inspector del Cuerpo Nacional de Higiene y Sanidad pecuarias*, ha de formar part de la Comissió organitzadora del Concurs. Però, copiant aquest article ens entendrem millor: «En las Comisiones organizadoras de los Concursos y Exposiciones de ganado figurarán el Inspector provincial y el Municipal de la localidad en que aquellos tengan lugar; estarán encargados del reconocimiento del ganado que concurra a ellos y dispondrán cuantas medidas sanitarias deban adoptarse para garantizar la salud del mismo.»

Aquest és el text del famós article 119 descobert per l'Inspector de Taragona, com argument únic per a desautoritzar un Concurs. L'article 119 no havia sigut mai invocat pels Inspectors de les demés *provincies* de Catalunya i a Madrid, per exemple, en el Concurs general que hi hagué pel mes de maig passat, a la Comissió organitzadora no hi figurà l'Inspector provincial.

Si en algun Concurs de la Mancomunitat s'hagués nomenat Comissió organitzadora i d'ella se n'hagués excluit l'Inspector provincial i Municipal, hauria estat això una desconsideració que hauria pogut justificar actuacions futures. Però, no; la Mancomunitat no ha nomenat mai una Comissió organitzadora.

Aquest article podria referir-se als Concursos que organitza l'Estat i no als Concursos d'altres entitats. És una qüestió d'interpretació. Però el cert és que al Reglament d'Epizooties no hi ha un sol article que digui que és indispensable per a celebrar un Concurs que es nomeni una Comissió organitzadora. Doncs, un Concurs pot realitzar-se amb o sense Comissió organitzadora. L'últim cas era precisament el del Concurs de Santa Coloma i el de tots els que ha celebrat la Mancomunitat.

La Mancomunitat té els Serveis de Ramaderia que s'encarreguen de l'execució de les ordres del Consell Permanent de la Mancomunitat. Els Concursos per la Mancomunitat constitueixen una funció ordinària i no hi havia motiu per consegüent per a nomenar per cada Concurs una Comissió organitzadora.

Per altra part, la manca de nomenament de la Comissió organitzadora no desvirtuava per res la funció que l'article 119 assigna als Inspectors pecuaris, puix que, d'una part, amb un mes d'antelació es comunicava la celebració del Concurs al Govern civil, podent-se saber si existia o no malalties contagioses. Per altra part, el fet de celebrar-se un Concurs no comporta l'exclusió de l'Inspector revisant sanitàriament els animals.

Es a dir, sens necessitat de complimentar l'article 119, segons la forma unilateral d'interpretació, resultava que l'Inspector un mes abans *sabia* que es celebrava el Concurs i *podia* veure si els animals estaven malalts o sans.

En quant a la suspensió del Concurs de la Seu d'Urgell la Mancomunitat no en sap res més que lo que el públic presencià, és a dir, el fet de la intervenció de la guàrdia civil.

En resum, lo del Concurs de Vich era cosa ja passada i segurament que no s'hauria reproduït. És amb els casos de Tortosa i de Santa Coloma que la cosa s'enverina. L'Inspector de Tarragona és qui, excitant l'ambient hostil del govern de Madrid, sempre disposat a atacar les coses de Catalunya, és ell, qui provoca la suspensió *manu militari* del Concurs de la Seu d'Urgell, la qual suspensió junt amb els atacs anteriors obligaren al Consell Permanent a la suspensió dels Concursos anunciats.

Com s'acaba de veure, l'origen de la suspensió dels Concursos ha sigut una minúcia legal que per a res afectava a la bona marxa del servei sanitari. Si aquest, doncs, ha sigut l'únic pretext invocat per a promoure la suspensió dels Concursos s'haurà de convenir que darrera d'ell hi devia haver una altra intenció; s'haurà de convenir així mateix, que les minúcies legals, que poden ésser diferentment interpretades es fan servir per a arribar a conseqüències funestes, per a causar un perjudici a la Ramaderia i un dany al país.

La conducta observada per l'Inspector de Tarragona, haurà merescut felicitacions — d'això no en dubtem — de la gent de Madrid i de totes aquelles persones enemigues de les aspiracions catalanes.

M. ROSSELL I VILA

Cap del Servei de Ramaderia

Cinc lliçons d'Enologia

V

(Continuació)

MALALTIES I DEFECTES DEL VI

I. — CLASSIFICACIÓ

Malalties degudes a microbis aerobis	{ Flors del vi Agre del vi
Malalties degudes a microbis anaerobis	{ Vins escaldats Vins agre-dolços
Malalties no degudes a microbis	{ Enterboliment blanc Idem blau o negre Idem groc
Defectes de paladar o d'olor	{ Olor d'ous podrits Gust i olor de florit Gust de rapa Gust de fusta